

3. Концепція нової української школи. URL : <http://mon.gov.ua/activity/education/zagalna-serednya/ua-sch-2016/konczepczija.html> (дата звернення: 17.09.2017).

4. Мартинець Л. А. Управління освітнім середовищем професійного розвитку вчителів у загальноосвітньому навчальному закладі : монографія. Вінниця : ТОВ «Нілан-ЛТД», 2017. 408 с.

5. Муқан Н. В., Грогодза І. Ю. Професійний розвиток педагогів: теоретичні та методологічні аспекти. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2013. № 5. С. 18–27.

6. Поташник М. М. Качество образования: Проблемы и технология управления. М., 2002. С. 97.

7. Філоненко Р. С. Історія розвитку та сучасний стан управління освітою. *Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти*. 2016. Вип. 13 (1). С. 164–166.

УДК 37.014.621

ТЕХНОЛОГІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ШКОЛОЮ

Л. В. Колесник

Одним з перспективних напрямів підвищення ефективності роботи школи є технологізація управлінських процесів. Термін «технологізація» прийшов в освіту зі сфери матеріального виробництва. Технологізація – це системний, оптимальний в заданих умовах спосіб перетворення сировини у кінцевий продукт, який складається з чіткої послідовності операцій і спирається на властивості та закономірності його природи [1].

На нашу думку, застосування ідей технологізації в педагогіці, в управлінні освітою є дуже корисним. Адже ця важлива сфера може розглядатися як науково-технологічна галузь людинознавства, предметом якої є оптимізація процесів розвитку, навчання і виховання особистості на основі досягнень галузевих наук про людину. Існують гуманітарні засоби впливу на особистість, які треба визначити, систематизувати, і тоді вони складатимуть механізм соціальної технології. Для цього слід знати, від чого залежить поведінка людини, чим вона керується в своїх діях, що їй потрібно для успішного розвитку.

У загальному вигляді технологію внутрішньошкільного управління можна описати так:

1. На підставі державно-громадського замовлення, досягнень наук про людину, виходячи з інтересів, бажань, можливостей дітей, визначити діагностичну управлінську мету, спрямовану на учнів (сформулювати бажані якісні характеристики, риси – скласти прогнозований образ випускника).

2. Визначити конкретні методи, прийоми, якими цей результат буде вимірюватися.

3. Забезпечити мотивацію та стимулювання усіх учасників навчально-виховного процесу.

4. На підставі висновків психолого-педагогічних наук, передового педагогічного досвіду, науки управління визначити вимоги до діяльності вчителів, організувати діяльність педагогічного колективу, яка забезпечить досягнення мети (змоделювати діяльність вчителів, яка відповідала б поставленій меті).

5. На підставі аналізу отриманої ідеальної моделі діяльності вчителів сформулювати вимоги до навчальної діяльності учнів, організувати діяльність учнів (описати модель діяльності школярів).

6. Визначити цілі, завдання батьківської громадськості, з'ясувати вимоги до організації цієї роботи (описати модель діяльності батьків).

7. На підставі порівняння утворених ідеальних моделей діяльності з реальним рівнем навчально-виховного процесу спланувати управлінську діяльність, спрямовану на досягнення мети, системно її вибудовувати; узгодити діяльність вчителів, батьків, учнів.

Література

1. Основні технологічні поняття та визначення. URL : <https://studopedia.info/9-21721.html>

УДК 37.018.5:37

СУЧАСНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ

Г. М. Колесникова

Реформа Нової української школи, яка стартувала з першого вересня 2018 року, розпочалась в сучасному Новому освітньому просторі. Планування і дизайн освітнього простору школи спрямовується на розвиток дитини та мотивації її до навчання. Організація освітнього простору навчального кабінету потребує широкого використання нових ІТ-технологій, нових мультимедійних засобів навчання, оновлення навчального обладнання, що здійснюється через осередки» [1].

Розглянемо детальніше вказані осередки в освітньому просторі:

1. навчально-пізнавальної діяльності (з партами / столами)
2. змінні тематичні осередки (дошки / фліп-чарти / стенди для діаграм з ключовими ідеями);
3. гри (настільні ігри, інвентар для рухливих ігор);
4. художньо-творчої діяльності (полички для зберігання приладдя та стенд для змінної виставки дитячих робіт);
5. куточок живої природи для проведення дослідів (пророщування зерна, спостереження та догляд за рослинами, акваріум);
6. відпочинку (з килимом для сидіння та гри, стільцями, кріслами-пуфами, подушками з м'яким покриттям);
7. дитяча класна бібліотечка;
8. осередок вчителя (стіл, стілець, комп'ютер, полиці/ящики, шафи для зберігання дидактичного матеріалу тощо).

Сучасний освітній простір – це комплексний освітній ресурс, що забезпечує освітню діяльність через доцільний благоустрій та облаштування шкільної ділянки, гнучку об'ємно-планувальну структуру будівлі школи, цілісне художнє рішення фасадів та інтер'єру, комфортне та динамічне меблювання та обладнання усіх приміщень.

Д. Косенко в статті «Новий освітній простір для нової української школи: місія нездійсненна?!» для порталу «Освітня політика» зазначає, що до створення освітнього простору мають бути залучені всі учасники – місцева громада, адміністрація, шкільна спільнота, архітектори та дизайнери, які повинні бути партнерами та колегами, усвідомлювати спільну відповідальність для такої співпраці [2].

Автор дає декілька порад, як школі досягти такої співпраці:

1. Підвищувати обізнаність щодо сучасних принципів формування освітнього середовища, розширювати розуміння цього питання.
2. Залучати всю шкільну спільноту до формування освітнього простору.
3. Спільно виявляти потреби та можливості розвитку школи.
4. Розробити адекватну модель фінансування.